C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-56/26 Judecătoria Edineț, sediul Central
Judecător Alexandru Toma

D E C I Z I E
În numele Legii

26 martie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele de şedinţă, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari
Grefier Mihail Zabureanîi
Cu participarea:
Procurorului Dumitru Ceaica
Avocatului Victor Polivenco

a judecat în ordine de recurs, în şedinţă *publică*, recursul avocatului Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Vadim, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 19 februarie 2026, privind prelungirea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, în privinţa inculpatului:

Cebotari Vadim *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat satul *****, raionul *****, studii superioare, supus serviciului militar, starea familială – căsătorit, angajat în câmpul muncii la Serviciul Vamal, anterior condamnat, cetăţean al Republicii Moldova,

ce se învinuiește în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 30 mai 2025 la Judecătoria Edineţ, sediul *****, a parvenit spre examinare cauza penală de învinuire a lui Cebotari Vadim în comiterea infracţiunii prevăzută de art. 42 alin. (2), (3) şi art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal al R. Moldova şi ***** în comiterea infracţiunii prevăzută de art. 42 alin. (5) şi art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal al R. Moldova.

Cebotari Vadim ***** se învinuiește, că a săvârşit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală ca infracţiune şi pasibilă de răspundere penală, în următoarele circumstanţe:

Într-o perioadă nestabilită de timp, până la data de 22 august 2024, intenţionat, în scop de profit, rezultat din organizarea migraţiunii ilegale, acţionând în cadrul unui grup criminal organizat, creat şi condus de către Cebotari Vadim, adică a unei reuniuni stabile de persoane, care s-au creat în prealabil în vederea organizării intrării, şederii şi tranzitării ilegale a teritoriului Republicii Moldova sau a ieşirii de pe acest teritoriu a persoanei, care nu este nici cetăţean, nici rezident al acestui stat, având un plan bine determinat de activitate infracţională, manifestate prin acţiuni multiple de organizare, plănuire şi pregătire detaliată, având repartizate în prealabil rolurile şi funcţiile membrilor grupului, în dependenţă de necesităţile activităţii infracţionale, caracterizat printr-un nivel înalt de conspirare, exprimat prin comunicare cifrată şi ascunderea urmelor implicării în comiterea infracţiunii, dându- şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, activitate în care în diferite perioade de timp, potrivit necesităţilor infracţionale Cebotari Vadim a atras alte persoane, şi anume pe *****, un cetăţean al Ucrainei pe nume *****, cât şi altele, nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, în cadrul căruia, lui Cebotari Vadim îi revenea rolul de organizare a activităţii grupului criminal, exprimat prin identificarea potenţialilor migranţi, instructarea migranţilor cu privire la declaraţiile care urmau să le facă în Republica Moldova, instructarea privind ruta de ocolire şi trecere ilegală a frontierii de stat, a declaraţiilor false, încasarea sumelor băneşti de la migranţi pentru organizarea migraţiei ilegale, preluarea şi adăpostirea migranţilor ilegali, iar altor membri, atât lui *****, *****, cât şi cei neidentificaţi la moment de către organul de urmărire penală, îi revenea rolul de coordonare a activităţii criminale, manifestate prin: acţiuni de instructare iniţială a migranţilor ilegali, de a conveni cu migranţii asupra mărimii sumelor băneşti ce urmează a fi achitate pentru organizarea migraţiei ilegale şi modului de transmitere a acestor sume băneşti către membrii grupului criminal, cât şi coordonarea acţiunilor îndreptate spre preluarea şi transportarea migranţilor.

Astfel, la data de 20 august 2024, aproximativ pe la ora 21:00, Cebotari Vadim, acţionând de comun acord şi împreună cu cetăţeanul Ucrainei *****i, cât şi alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, potrivit rolurilor sale repartizate în cadrul grupului criminal organizat, urmărind scopul realizării intenţiilor sale infracţionale privind obţinerea unui folos material direct de pe urma organizării migraţiei ilegale, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, potrivit înţelegerii prealabile, s-a deplasat cu automobilul de

model „Mercedes E 220” cu numere de înmatriculare IQN 427 în localitatea rurală de frontieră Vashkivtsy, raionul Dnystrovsk, regiunea Cernăuţi, unde s-a întâlnit cu cetăţeanul Ucrainei *****oman a.n. 2002, identificat de către un alt membru al grupului criminal organizat, căruia, în schimbul unei remunerări ilegale de 5000 (cinci mii) dolari SUA, l-a asigurat că va organiza traversarea ilegală a frontierei de stat dintre Ucraina şi Republica Moldova şi asigurarea creării unei aparenţe legale de şedere şi tranzitarea teritoriului Republicii Moldova spre Uniunea Europeană.

Primind acordul şi mijloacele financiare cerute de la cetăţeanul Ucrainei *****oman, la data de 21 august 2024, prin intermediul platformelor de comunicare şi localizare online i-a transmis acestuia, itinerarul de deplasare şi traversare ilegală terestră, organizând astfel instructarea acestuia, referitor la modul de ocolire a punctelor de control a frontierei de stat şi trecerea ilegală a frontierei de stat din Ucraina în Republica Moldova.

În continuarea acţiunilor sale infracţionale, în vederea garantării obligaţiilor sale ilegale, asumate faţă de cetăţeanul Ucrainei, *****oman în schimbul sumei de 5000 dolari SUA transmişi ulterior, acesta a fost întâlnit în satul *****, raionul *****, de către *****, care acţiona conform rolului stabilit în cadrul grupului criminal organizat creat şi condus de către Cebotari Vadim, unde l-a urcat în automobilul de model „Mercedes 315 CDI” cu numere de înmatriculare MWD 142 şi l-a transportat în oraşul *****, apoi fiind îndreptat la hotelul „Vesta” din oraşul ***** unde a şi fost cazat.

Astfel, Cebotari Vadim, se învinuiește, că a comis cu intenţie o infracţiune gravă prevăzută de art. 42 alin. (2) şi (3), art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu indicii de calificare: complicitate în calitate de autor si organizator, la organizarea migraţiei ilegale, manifestată prin organizarea în scopul obţinerii direct sau indirect a unui folos financiar, a intrării, şederii ilegale pe teritoriul statului, a persoanei care nu este nici cetăţean, nici rezident al acestui stat, de o persoană cu funcţie de răspundere, săvârşită de un grup criminal organizat.

În cadrul ședinței de judecată din data de 19 februarie 2026, procurorul în Procuratura Edineț, oficiul *****, Ion Gherman, a înaintat instanței de judecată 2 demers cu privire la prelungirea măsurii preventive – obligarea de nepărăsire a țării pentru o perioadă de 60 de zile, cu menținerea restricțiilor și obligațiilor impuse anterior, în privința inculpatului Cebotari Vadim.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 19 februarie 2026, a fost admis demersul procurorului și s-a prelungit în privinţa inculpatului Cebotari Vadim *****, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara pe un termen de 60 zile, cu începere de la data de 28 februarie 2026, cu menținerea restricțiilor și obligațiilor impuse anterior.

Împotriva încheierii a declarat recurs avocatul Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Vadim, prin care a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii, cu respingerea demersului procurorului ca fiind neîntemeiat.

În motivarea cerințelor recursului a invocat următoarele argumente:

-expunerile indicate în demersul înaintat de procuror reprezintă niște formulări ipotetice și generale nu îndeplinesc cerințele legale ale art.176 CPP, care impune ca instanța să se bazeze pe fapte și indicii reale, verificabile și actuale, nu pe simple presupuneri sau suspiciuni, iar instanța le-a plagiat în conținutul încheierii contestate fără a ține cont că ele sunt sterile, lipsite de subtanțe și probe concludente, pertinente pe care procurorul era obligat să le prezinte, dar nu să se limiteze la o enumerare;

-or, în situația în care însuși legiutorul a dictat în norma art.176 alin.(1) CPP, că ”...măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. ”;

-de asemenea, nu s-a ținut cont în mod particular, de cerința imperartivă al art.178 alin.(3) CPP, care dictează că, durata măsurilor preventive prevăzute la alin.(1) şi (2) nu poate depăşi 60 de zile şi, după caz, poate fi prelungită doar motivat;

-partea acuzării aceste temeiuri nu le-a susținut prin careva probe care să indice ipotetic intenția sau tentiva persoanei Cebotari Vadim, de a se sustrage de la jusiție sau de la răspundere penală, în situați în care acesta permanent s-a prezentat la foate citație organului de urmărire penală sau procuror la etapa de urmărire penală, s-a prezentat la ședințele de judecată care au fost programate pînă acum, nu exită nici o sesizare a poliției sau din partea instanței ca acesta ar fi manifestat intenția de a se eschiva;

-aceiași manifestare cu regret a fost preluată în contextul încheierii contestate, prin expunerea formală a unor riscuri, fără individualizarea lor în mod particular la cazul cet.Cebotari Vadim;

-lipsa unei evaluări individualizate a comportamentului inculpatului, pe care instanța era obligată și nu l-a analizat: dacă existența riscurilor este actuală, dacă inculpatul a manifestat vreun comportament suspect, faptul că inculpatul s-a conformat în mod constant tuturor obligațiilor și că urmărirea penală este încheiată, iar probe suplimentare nu mai pot fi alterate, iar ipoteză că Ciobanu Dmitri ar putea influența pretinsa victima sau martori care nu locuitesc pe teritoriul Republicii Moldova și nici nu se cunoaște locul aflării acestora, spulberă acest mit, ironic;

-procurorul era obligat în conținutul demersului de prelungire ca să justifice prelungirea măsurii preventive, după cum este indicat în cauza CEDO – Buzadji c. Moldova (Marea Cameră), și nu să se bazeze pe afirmația care demult este epuizată ”prin gravitatea acuzațiilor aduse”, dar să indice la concret riscuri concrete;

-nu ”persistă riscul de a părăsi localitatea”, atunci cînd partea apărării a explicat, fapte notorii demonstrate prin materialele cauzei penale, atunci cînd cet.C***** are domiciliu stabil și statornit stabilit, în r-nul *****, satul *****, este căsătorit, iar instanța a demonstrat o indiferență gravă, care nici nu a combătut aceste dovezi prezentate, ca să fie clar pentru partea apărării care au fost motivele că nu a fost auzită;

-de asemenea, a atestat că prin încheierea contestată, încălcarea prezumției de nevinovăție – art. 6 CEDO și art. 21 alin. (1) Constituție, prin care afirmațiile procurorului par să presupună vinovăția inculpatului, făcând referire la gravitatea infracțiunii și riscul repetării acesteia, fără existența unei hotărâri definitive. CEDO – Matijašević c. Serbia, 2006, § 48: „Menținerea unei măsuri restrictive doar pe baza gravității presupuse a faptei este echivalentă cu a trata persoana ca și cum ar fi deja vinovată.”;

-la fel, constată cu regret, faptul nerespectarea principiului proporționalității – art. 5 CEDO, o măsură restrictivă a libertății personale trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit. În acest caz, pericolul invocat este nedovedit, măsura durează deja de peste 6 luni, alte măsuri mai puțin restrictive, ca exemplu – obligația de se prezenta în fața instanței de judecată, ar fi o măsură suficientă care ar asigura acel minim de riscuri, de care le este frică părții acuzării;

-analizând temeiurile care se referă la personalitatea cet.Cebotari Vadim, în cumul cu alte circumstanțe ale speței investigate, care au stat la baza prelungirii măsurii preventive – obligării de a nu părăsi țara, pe un termen de 60 zile, partea apărării le constată că acestea s-au diminuat deoarece ele nu există, iar asigurarea caracterului obiectiv al examinării cauzei penale în fond, poate fi garantat prin aplicarea altor măsuri de contrângere, sub formă de – obligație de se prezenta prevăzută de art.198 CPP;

-de asemenea, prin menținerea acestei măsuri o perioada excesivă va aduce prejudicii morale și sociale persoanei acestuia, fiindcă unica sursă de 5 existență a familiei ar reprezenta activitatea acestuia, iar partea apărării nu înțelege din care informații neprobate instanța a indicat precum că persoana Cebotari Vadim ”oficial nu este angajat în câmpul muncii” sau după cum cunoaștem din materialele cauzei penale acesta activînd în calitate de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Nord, la această etapă este suspendat raporturile de muncă;

-deşi severitatea sancţiunii reprezintă un element important în evaluarea riscului eschivării care un rol la etapa cînd se aplică măsurile preventive arestul, însă acest criteriu, nu poate justifica prin sine menținerea în mod artificial a unei

măsuri preventive. Riscul eschivării trebuie evaluat luînd în consideraţie mai mulţi factori care au legătură cu: caracterul persoanei, valorile sale morale, locuinţa sa, ocupaţia sa, bunurile sale, legăturile familiale şi cu toate tipurile de legături cu statul în care el este acuzat (a se vedea hot. Becciev c. Moldovei, 4 octombrie 2005, § 58). Riscul aplicării unei sancţiuni severe şi temeinicia probelor pot fi relevante, dar nu sunt, prin sine, decisive. (hot. Neumeister c. Austria, 27 iunie 1968, § 10);

-aceste motive nu există la moment, nefiind probate prin date pertinente și concludente de către partea acuzării, iar invocarea lor doar într-un mod formal este inacceptabilă conform practicii CEDO;

-astfel, instanța era obligată ca să emită o încheiere motivată, în care să indice infracțiunea de care este bănuită/învinuită persoana, circumstanțele care au condiționat admiterea/respingerea demersului înaintat de procuror și motivele pe care se bazează;

Inculpatul Cebotari Vadim și avocatul Victor Polivenco au pledat pentru admiterea cerințelor formulate în recurs pe motivele și argumentele expuse în el, solicitând respingerea demersului procurorului de prelungire a măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara.

Procurorul participant Dumitru Ceaica a pledat pentru respingerea recursului declarat în interesele inculpatului Cebotari Vadim ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a încheierii instanței de judecată ca fiind legală și întemeiată.

Verificând cerințele formulate de recurent în raport cu materialele cauzei puse la dispoziția instanței de recurs, ascultând pledoariile părților, Colegiul va dispune respingerea recursului avocatului Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Vadim ca nefondat, păstrând neschimbată soluția instanței de fond.

În motivare, Colegiul reiterează dispozițiile art. 5 pct. 1 lit. c) al Convenției Europene a Drepturilor Omului din 04.11.1950 potrivit cărora: nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă urmează a fi adus în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a se bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice ale necesității de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea ei.

Potrivit art. 5 CEDO, orice persoană are dreptul la libertate şi la siguranţă. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia dacă a fost arestat sau reţinut în vederea aducerii sale în faţa autorităţii judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârşit o infracţiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârşească o infracţiune sau să fugă după săvârşirea acesteia.

Conform jurisprudenței CEDO detenția este justificată doar dacă se face dovada că asupra procesului penal planează unul din următoarele pericole, care trebuie apreciate în concret, pentru fiecare caz în parte și anume pericolul de

săvârșire a unor noi infracțiuni, pericol de distrugere a probelor, riscul presiunii asupra martorilor, pericolul de dispariție a inculpatului sau pericolul de a tulbura liniștea publică

Conform art. 20 alin. (1) Codul de procedură penală, urmărirea penală şi judecarea cauzelor penale se face în termene rezonabile.

Potrivit art. 175 alin. (2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Colegiul penal operează cu prevederile art.176 alin.(1) CPP RM, potrivit căror se reglementează, că măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Potrivit prevederilor art. 178 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă bănuitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau de instanța de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură. (3) Durata măsurilor preventive prevăzute la alin. (1) şi (2) nu poate depăşi 60 de zile şi, după caz, poate fi prelungită doar motivat. Prelungirea se dispune de către procuror sau de către instanţa de judecată şi fiecare prelungire nu poate depăşi 60 de zile. (4) Copia de pe hotărîrea definitivă a procurorului sau a instanţei, adoptată în condiţiile prezentului articol, se trimite organului de poliţie în a cărei rază teritorială locuieşte bănuitul, învinuitul, inculpatul sau, după caz, organelor de frontieră cu darea în consemn la frontieră pentru executare şi ridicarea provizorie a paşaportului în cazul prevăzut în alin. (2).

În speță, se constată, că Cebotari Vadim ***** a fost reţinut de facto la 28.08.2024 ora 15:55, de către ofiţerul principal de urmărire penală al Secţiei urmărire penală al DR Nord al IGPF, Eduard Strîmbul.

Colegiul penal consideră că instanța de fond, dispunînd de suficiente temeiuri rezonabile, corect a decis despre necesitatea prelungirii măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara în privința lui Cebotari Vadim, fiind îndeplinite în tot condiţiile prevăzute de legea procesual-penală în necesitatea aplicării măsurii preventive respective, şi anume existenţa unei bănuieli rezonabile

privind săvîrşirea de către el a infracţiunii incriminate, precum şi existenţa temeiurilor că el ar putea să se ascundă de instanţa de judecată şi să împiedice la buna desfăşurare a procesului penal.

În cazul dat, există bănuieli rezonabile privind săvîrşirea de către Cebotari Vadim a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM care se atribuie la categoria infracțiunii grave, sancţiunea căreia prevede pedeapsa inclusiv cu închisoare de la 5 la 7 ani.

Motivele care au servit ca temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara în privinţa lui Cebotari Vadim nu şi-au pierdut actualitatea şi îşi păstrează puterea și la moment.

Astfel se constată, că dispunînd de suficiente temeiuri rezonabile, instanța de fond just a concluzionat despre necesitatea admiterii demersului şi prelungirii măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara în privinţa lui Cebotari Vadim.

În legătură cu cele stabilite instanţa de recurs consideră, că prelungirea în privința lui Cebotari Vadim a măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara este justificată, întemeiată şi necesară, fiind prezente temeiuri convingătoare pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara şi fiind respectat principiul proporţionalităţii între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege, în legătură cu ce recursul se respinge ca nefondat, dat fiind că o altă măsură preventivă la moment va fi ineficientă şi doar obligarea de a nu părăsi țara este în măsură să asigure buna desfăşurare a procesului penal.

La fel Colegiul penal consideră, că circumstanţele care au servit ca temei pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara şi prelungirea măsurii preventive respective îşi menţin puterea probantă, astfel că obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului în continuare este justificată, întemeiată şi necesară, fiind respectat principiul proporţionalităţii între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege şi fiind urmărit un scop legal.

Colegiul reţine, că prelungire măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara în privința inculpatului nu depăşeşte prevederile legale, gravitatea faptelor incriminate şi riscul eschivării fiind serioase şi care determină necesitatea prelungirii măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara, în scopul desfăşurării normale a procesului penal, astfel instanţa de fond în prezenţa temeiurilor serioase a prelungit măsura preventivă respectivă în limitele prevăzute de lege şi careva încălcări a normelor de procedură și a practicii CEDO instanţa de recurs nu a constatat.

Pe cale consecință, Colegiul penal consideră irelevante și neîntemeiate afirmațiile expuse de avocat în recursul declarat referitor la faptul, că lipsesc date care să mai confirme existenţa pericolului de dispariţie a lui Cebotari Vadim de la organele de drept or, prezenţa ocupaţiei şi locului de trai permanet neagă şi exclud

presupunerea pericolului de dispariţie, despre această vorbind şi comportamentul lui Cebotari Vadim care şi-a manifestat disponibilitatea a contribui la cercetarea obiectivă şi multiaspectuală a infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, că lipsesc date care să mai confirme existenţa riscului exercitării din partea învinuituli Cebotari Vadim a presiunii asupra martorilor, nimicirii sau deteriorării mijloacelor de probă.

La fel, nu poate fi reținută și solicitarea invocată de recurent privind casarea încheierii de prelungire a măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara în privința inculpatului, deoarece încheierea instanţei de fond nu este contrară legii şi simpla invocare de către recurent nu poate servi ca temei pentru admiterea recursului, riscurile eschivării şi bunei desfăşurări a procesului penal fiind dovedit.

Reeşind din cele expuse Colegiul penal constată că există temeiuri în necesitatea prelungirii măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara în privința lui Cebotari Vadim, în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și de a împiedica ca inculpatul să se ascundă de a se prezenta în instanța de judecată, astfel neprelungirea măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi țara îi va acorda posibilitatea lui Cebotari Vadim să tergiverseze examinarea cauzei penale, astfel că de către instanța de recurs nu au fost stabilite careva încălcări de natură să afecteze încheierea adoptată, considerente din care instanța de judecată întemeiat a decis referitor la admiterea demersului procurorului, motive pentru care recursul declarat în acest sens se respinge.

În conformitate cu art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Vadim, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 19 februarie, privind prelungirea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, în privinţa inculpatului Cebotari Vadim *****, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedinte de şedinţă, judecător Ion Talpa

Judecători Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari